

γυμνάσια

γυμνάσια, τα, ουσ. [πλ. του ουσ. γυμνάσιο <αρχ. γυμνάσιον <γυμνάζω], οι στρατιωτικές ασκήσεις: «όλος ο λόχος έφυγε για γυμνάσια»·

- του κάνω γυμνάσια ή του κάνω ναυτικά γυμνάσια, **α.** του φέρνω επίτηδες δυσκολίες, τον παιδεύω, τον ταλαιπωρώ: «του 'κανα ναυτικά γυμνάσια μέχρι να του επιστρέψω τα δανεικά». **β.** τον ταλαιπωρώ, επειδή ξέρω πως μου έχει μεγάλη συμπάθεια, μεγάλη αδυναμία: «έλα, μην του κάνεις γυμνάσια του παιδιού, αφού ξέρεις πως σ' αγαπάει || απ' τη μέρα που κατάλαβε πως είναι πολύ ερωτευμένη μαζί του, της κάνει συνέχεια ναυτικά γυμνάσια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας